

Sygn. akt II CZ 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. O.

przeciwko Portowi Lotniczemu Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 kwietnia 2016 r.,

zażalenia strony pozwanej

na wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 10 grudnia 2015 r.,

**oddala zażalenie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie.**

UZASADNIENIE

Powódka J. O. wniosła o zasądzenie od Portu Lotniczego spółki z o.o. w P. odszkodowania w kwocie 15 000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu. Wskazała, że jest właścicielką działki zabudowanej budynkiem mieszkalnym w P. przy ulicy P. [...], położonej w strefie zewnętrznej Obszaru Ograniczonego Użytkowania (OOU), utworzonego uchwałą Sejmiku Województwa nr .../12 z 30 stycznia 2012 roku w związku z sąsiedztwem Portu Lotniczego. Zdaniem powódki, na skutek wprowadzenia OOU doznała szkody polegającej na utracie wartości nieruchomości z uwagi na konieczność znoszenia zwiększonego poziomu hałasu emitowanego przez samoloty.

Wyrokiem z 17 kwietnia 2015 r., Sąd Rejonowy oddalił powództwo, uznając je za nieusprawiedliwione co do zasady i wskazując, że wprowadzenie OOU nie doprowadziło do ograniczenia dotychczasowego sposobu korzystania przez powódkę z nieruchomości ani też nie spowodowało szkody w jej majątku, albowiem budynek mieszkalny powódki jest usytuowany w strefie zewnętrznej OOU. Strefa ta została utworzona wyłącznie dla budynków o podwyższonych wymaganiach akustycznych takich jak szpitale, domy opieki społecznej oraz budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i nie obejmuje zabudowy mieszkaniowej. W tej sytuacji zbędne było, zdaniem Sądu pierwszej instancji, prowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia zakresu szkody poniesionej przez powódkę i wysokości odszkodowania.

Po rozpoznaniu apelacji powódki, Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 10 grudnia 2015 r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Uznał, że powództwo jest usprawiedliwione co do zasady w świetle art. 129 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo o ochronie środowiska (t.jedn.: Dz.U. z 2013 r., poz. 1232 - dalej jako p.o.ś.), albowiem naprawieniu podlega na podstawie tego przepisu, nie tylko szkoda wynikła z obniżenia wartości nieruchomości w wyniku ograniczeń ustanowionych wprost w uchwale Sejmiku o utworzeniu OOU, ale także szkoda wynikająca ze zmniejszenia się wartości nieruchomości z uwagi na konieczność znoszenia

dopuszczalnych na tym obszarze immisji przekraczających standardy jakości środowiska, w tym dotyczące dopuszczalnego poziomu hałasu. W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że zachodzi konieczność przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego mającego na celu ustalenie faktów istotnych dla oceny zakresu szkody, związku przyczynowego oraz wysokości należnego powódce odszkodowania.

W zażaleniu na to orzeczenie, strona pozwana zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 129 ust. 2 p.o.ś. w związku z § 3, § 4 i § 8 uchwały nr .../12 Sejmiku Województwa z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla Lotniska w P. oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 386 § 4 k.p.c. i art. 382 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i art. 278 k.p.c. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zażaleniu wniesionym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c., strona może zarzucić jedynie dopuszczenie się przez sąd odwoławczy błędnej kwalifikacji występującej w sprawie sytuacji procesowej jako odpowiadającej podstawie orzeczenia kasatoryjnego, o której mowa w art. 386 § 4 k.p.c. i wykazywać, że nie doszło do nie rozpoznania istoty sprawy lub że nie jest konieczne przeprowadzenie w całości postępowania dowodowego. Nie jest natomiast dopuszczalne formułowanie w zażaleniu zarzutów odnoszących się do zasadności dokonanej przez sąd odwoławczy merytorycznej oceny zarzutów apelacji. Z tej przyczyny usuwa się spod kontroli Sądu Najwyższego zarzut naruszenia prawa materialnego, a to art. 129 ust. 2 p.o.ś. Natomiast zarzut naruszenia art. 386 § 4, art. 382 w związku z art. 227 i 278 k.p.c. jest nieusprawiedliwiony, albowiem oddalenie wniosków dowodowych było następstwem uznania przez Sąd pierwszej instancji, że powództwo jest nieusprawiedliwione co do zasady. Dokonanie przez Sąd Okręgowy odmiennej oceny zasady roszczenia powódki, spowodowało konieczność poczynienia istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych, których Sąd Rejonowy z powyższych przyczyn zaniechał. Uzupełnienie postępowania dowodowego oraz dokonanie tych brakujących a niezbędnych ustaleń faktycznych

przez Sąd Okręgowy, doprowadziłoby do pozbawienia stron - w razie niekorzystnego dla nich wyniku sprawy - możliwości poddania orzeczenia kontroli instancyjnej.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw

eb